

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12517

гр. София, 30.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
закрито заседание на 30.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разглежда дело номер **3766** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е на 30.03.2026 г., по жалба на Д. Т. Б., чрез адв. З., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № GРАМ- 1309942/03.03.2026 г., издадена от младши автоконтрольор СДВР ОПП, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т.1 б. "З", „ГГ“ ЗДвП- временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175, ал.3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

С жалбата е направено особено искане по чл. 166 АПК за спиране на предварителното изпълнение на оспорения административен акт. Твърди, че видно от разпечатка от сайта на Гаранционния фонд /която прилага/, по отношение на лек автомобил „БМВ“, с рег. [рег.номер на МПС] /погрешно посочен [рег.номер на МПС] / е сключена застраховка „Гражданска отговорност“ още в деня на процесното събитие, т.е. собственикът на МПС е неутрализирал неблагоприятните правни последици с оглед наложената ПАМ от 03.03.2026 г., а защитимият обществен интерес- безопасност на движението не е засегнат в значителна степен. Моли, да се вземе предвид, че управлението на автомобил е неразделна част от трудовите функции на жалбоподателя като търговски представител в „Миазоо“ ООД, за което прилага доказателства /Допълнително споразумение към Трудов договор №155/01.07.2020 г. и Служебна бележка/. Поддържа, че незабавното изпълнение на мярката води до прекомерна намеса в правна сфера на жалбоподателя, несъразмерна с преследваната от закона цел.

Приложената е административната преписка.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото, намира следното:

Искането е подадено в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във всяка процес по оспорване на заповедта, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е основателно.

С оспорваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № GRAM-1309942/03.03.2026 г., издадена от младши автоконтрольор СДВР ОПП, е наложена на Д. Т. Б. ПАМ по чл. 171, т.1 б. „З“, „ГГ“ ЗДвП- временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175, ал.3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В конкретния случай е установено, че още в деня на издаване на процесната заповед е сключена застраховка ГО за автомобила. Ето защо съдът намира, че с ангажираното от страна на жалбоподателя писмено доказателство са отстранени неблагоприятните правни последици и засягането на защитимия обществен интерес е с намален интензитет. Подкрепен с доказателства е фактът на заеманата длъжност от Б. в посоченото търговско дружество, както и че от предварителното изпълнение на заповедта могат да настъпят трудно поправими вреди.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че исканото спиране на процесната принудителна административна мярка е основателно, тъй като жалбоподателят доказва, че предварителното изпълнение би могло да му причини значителни или трудно поправими вреди по чл.166, ал.4 вр. ал.2, изр.1 АПК, които да засягат или накърняват неговия личен интерес, противопоставим на обществения интерес, който предварителното изпълнение по чл.172, ал.6 ЗДвП на принудителната административна мярка от вида на тези по чл. 171, т.3 б. „з“, „гг“ ЗДвП, охранява. В конкретния случай, общественият интерес при спиране на предварителното изпълнение не би бил засегнат в значима степен, а обратно – предварителното изпълнение на невлязлата в сила ПАМ ще причини значителна и трудно поправима вреда за адресата на мярката.

Следва да се има предвид, че изложените доводи в жалбата в насока възможна незаконосъобразност на оспорения акт са неотносими към преценката за основателност на искането за спиране на същия /определение № 13741/16.10.2019 г. по адм. д. № 11112/2019 г. на Върховния административен съд (ВАС), VII отделение/.

По изложените съображения съдът намира искането за основателно и като такова следва да бъде уважено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.166, ал.4 АПК, Административен съд София- град

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM- 1309942/03.03.2026 г., издадена от младши автоконтрольор СДВР- ОПП, с която на Д. Т. Б. ПАМ е наложена по чл. 171, т.1 б.“З“, „ГГ“ ЗДВП- временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175, ал.3 ЗДВП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7- дневен срок от съобщението за постановяването му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: